

Carn de paper

La prostitució, abans tan reservada, ara es publicita, cada vegada més explícitament, des de les pàgines dels diaris, a través dels anuncis per paraules. Són carn de paper.

Hi hagué un temps en què la prostitució era discreta. Existia, tant o més que ara, i tothom ho sabia, però no s'anunciava. La proscripció de les cases de cites, durant el franquisme, no va eliminar l'ofici més vell del món. Senzillament es feia amb més discreció. Totes les ciutats tenien uns determinats llocs on tothom sabia que hi havia les dones de vida alegre, les senyores de la nit o les senyoretetes de companyia, que era com s'anomenaven, eufemísticament, les prostitutes.

Però els anys passen i les coses canvien. L'antiga prostitució, amb *madames* que eren veritables senyores, començà, valgui la redundància, a prostituir-se per culpa de la droga. Els barris *xinos* de les nostres ciutats començaren un procés imparable de degradació. Amb la degeneració de les zones més o menys acotades i amb la proliferació de prostitució de poca categoria, de carrer, començaren a aparèixer noves ofertes. De fet, es va produir una diversificació de l'oferta: barres americanes, clubs, pisos...

La competència és sempre dura i el món de la prostitució no n'és l'excepció. Amb el començament de la transició, i un poc abans també, en els diaris d'informació general començaren a aparèixer un discrets anuncis per paraules que oferien massatges "i agradable companyia".

Aquells discrets i un tant ingenus anuncis es van anar convertint en veritables reclams sexuals. Pura carn de paper. Des de fa uns anys, les seccions d'anuncis per paraules dels diaris d'informació general anuncien tota classe d'ofertes sexuals. En alguns casos aquests reclams utilitzen textos tan descriptius dels serveis que s'ofereixen que, en si mateixos, són una autèntica lectura pornogràfica.

A pesar de les disparitats d'opinions de les fonts consultades, sembla que aquests anuncis són una partida econòmica considerable per alguns diaris. Sobretot per a l'anomenada premsa popular. En termes generals es pot dir que la premsa *seriosa*, si duu aquests anuncis, ho fa discretament. En la premsa popular aquests anuncis es converteixen no ja en un reclam, sinó en part de la informació del diari. Esdevenen una mena de secció de redacció eròtico-pornogràfica, amb la màxima economia de l'espai.

El rànquing. Aquest setmanari ha consultat els anuncis de prostitució, un dia qualsevol elegit durant la setmana passa-

da, dels diaris d'informació general més importants que s'editen a Palma, Barcelona, València i Alacant. S'han quantificat tots els anuncis de serveis sexuals –sota denominacions tan diverses com "contactes", "relax", "massatges", "personals", etc.– dels diaris *La Vanguardia*, *Avui* i *El Periódico*, de Barcelona, *Levante* i *Las Provincias*, de València, *Información*, d'Alacant, i *Última Hora*, *Diario de Mallorca* i *El Día del Mundo*, de Palma.

La classificació no inclou les línies telefòniques eròtiques ni cap altre succedani, únicament s'han comptabilitzat aquells anuncis que ofereixen clarament sexe real i queda configurada, en nombres absoluts, així: *El Periódico*, 499 anuncis; *La Vanguardia*, 418; *Levante*, 168; *Última Hora*, 149; *Información*, 87; *Avui*, 67; *Diario de Mallorca*, 9; i *Las Provincias* i *El Día del Mundo*, 0. Tots els diaris eren del dimarts 26 d'abril.

Si es relativitzen aquestes dades, comparant-les amb la població de cada lloc, ressalta el fet que en una ciutat relativament petita com Palma, el diari *Última Hora* té 150 anuncis d'ofertes sexuals, o que el *Levante* de València en publica quasi 170, quan a Barcelona –que multiplica la població de Palma per deu i la de València per més de quatre– *La Vanguardia* en porta un poc més de 400 i *El Periódico*, 500. Una de les fonts consultades assegura que això s'explica "perquè Palma, i Mallorca en general, i València tenen una gran tradició en el tema de la prostitució, que sempre ha mogut molts doblers. Potser, en el cas de Palma, la causa és el cosmopolitisme, el turisme, però el sexe sempre ha estat un gran negoci".

El negoci dels anuncis. Hi ha versions diferents sobre la importància econòmica que tenen per un diari els anuncis de prostitució. D'una banda, Basili Baltasar, director d'*El Día del Mundo* –diari de Palma que no porta anuncis d'aquest tipus– creu que és una font molt considerable d'ingressos: "En certa ocasió nosaltres vam fer un estudi sobre el que deixàvem d'ingressar, en números aproximats, per no voler tenir aquests anuncis; vam calcular que podrien ser uns 6 milions de pessetes cada mes". És a dir, entre 70 i 80 milions l'any, una xifra que per un diari de Palma és molt important. Una altra font consultada –molt coneguda del món de la premsa i que no volgué ser identificada– creu que aquesta publicitat no és tan important: "No crec que sigui un volum de doblers massa significatiu, tot i que sempre són benvinguts els doblers en una empresa perio-

HOM chicos rol 212-56-45
 MOM chicas 10 a 212-59-45
 CARNICERA 19 a Tu y yo y mi boca 218-98-84. Particular
 NOCHES superlativas para una gran noche. Sony, a color y video 5.000. Tel. 285.02-15
 3 SRAS. Ojalá se muy con... 24 h. Sal. hol. dom. 231.90.81
 GRAN DEIANTERAI 18 a sin...
 SRA. 41 a. vides, un, nalgas, culo rosa. Brava, divertida, divertida. No sop. faradellas, ar. pal. (4.1) masca. 1.500.000 por Meseta
 ALEX chicas para... y grupo de 18. 15 a 24 h. 485.96-49
 BARCELONA CHICOS. Nuevo Personal. Visa 1101. 4.000.000. Mas. Mas. control. 4.000.000. Disco. 4.000.000. 459.36-62. Visa
 TRAVESTI masculina 459-36-62
 PEDRO para... 271-4-8-21
 EL MEJOR RELAX nalgas, l. ser. vic. y... 215. mtl. 3-4-15-90-10

24 HORAS
 4.54 18 48
 SALIDAS

Eva

EVA Y SUS FANTASTICAS GOGOS

Consejo de Ciento, 185
 Entlo A (cruce Urgel)
 Tarjetas Crédito

ARXIU

dística. Les agències controlen quasi totalment el món dels anuncis classificats i, a més, no és cert que tots els anuncis que surten siguin pagats, perquè moltes vegades se'n paguen dos i se n'hi insereixen tres o coses així. Potser és més ajustat parlar d'un o dos milions mensuals, els quals, per cert, no és que siguin poca cosa anualment, però no representen una gran part de l'entrada publicitària d'un diari”.

Segons un portaveu del departament de publicitat del diari *La Vanguardia*, els anuncis de prostitució no són una part gaire considerable: “Per nosaltres, tots els anuncis econòmics poden representar un percentatge que no arriba al 5%. Ara bé, és cert que es tracta d'unes entrades que no són menyspreables. En el nostre cas, i ho dic de manera aproximada, els anuncis de relax potser representen uns 150 o 160 milions anuals. És una xifra important, però percentualment baixa comparada amb el total de la publicitat del diari.”

Aquest setmanari ha comptat què representarien, en doblers, tots els anuncis que portava el diari *Última Hora* el dia que es va consultar. D'acord amb les tarifes que el mateix rotatiu anuncia per als classificats, només d'anuncis de prostitució s'ingressen 2.200.000 pessetes mensuals. Miquel Serra, director general de publicacions del Grup Serra –empresa editora d'*Última Hora*– matisa aquest càlcul: “No és així, segur que no és tant, ja ens agradaria. Molts vénen per convenis o per agències amb preus que no responen exactament a les tarifes normals.”

Totes les fonts consultades reconeixen que la prostitució que s'anuncia als diaris –pisos, clubs, etc.– mou grans quantitats de doblers. Doblers que, per cert, són *negres* davant d'Hisenda perquè lògicament els usuaris d'aquests tipus de serveis no en demanen factura. Una de les fonts consultades opina que aquests anuncis “és clar que indueixen a una relació mercantil que, evidentment, no paga impostos. Seria curiós saber què en pensa Hisenda, d'això”.

El departament de publicitat de *La Vanguardia* puntualitza que “és cert que hi ha punts obscurs amb aquests anuncis; ja no és només el tema d'Hisenda, sinó per exemple el del tràfic de blanques. N'hi ha hagut casos. En alguna ocasió ha vingut la policia a interessar-se per determinats anuncis. És possible que s'anuncii una casa on un senyor, hipotèticament, tingui retingudes unes noies per obligar-les a exercir la prostitució. Per això nosaltres ens assegurem sempre que, darrere de cada anunci, sempre hi hagi un responsable: sigui una agència o un particular, i en aquest cas li demanem el document d'identitat”.

L'anunci com a segell. Ja s'ha dit que, en els casos de la premsa popular, els anuncis de sexe es converteixen quasi en un segell del diari. “Jo crec que aquests anuncis accentuen molt

ARXIU

el caràcter popular del diari”, assegura un ex-director. L'interlocutor del departament de publicitat de *La Vanguardia* hi està d'acord: “Per un diari com el nostre, amb un perfil de lector de nivell socioeconòmic i cultural més aviat alt, jo diria que, fins i tot, aquests anuncis són un tant molestos. Nosaltres no els potenciem en absolut. Donen molts problemes i una certa mala imatge. Ara bé, com a mitjà de comunicació no els rebutgem, però no els potenciem. Moltes vegades exercim el dret de censura amb alguns tipus de text, no ens interessa fer el que fan altres diaris diguem-ne més populars, als lectors dels quals els pot agradar un text més explícit, perquè als nostres lectors no els agrada”.

Es curiós com aquests anuncis trasbalsen alguns lectors i algunes empreses editores. En un dels diaris citats en aquest reportatge, quan va passar per una època dolenta econòmicament, un membre del consell d'administració proposà d'introduir anuncis de prostitució. La majoria s'hi oposà aferrissadament. A l'últim no hi va haver anuncis. Un temps després va canviar la propietat del rotatiu i la nova empresa sí que va acceptar anuncis *calents*. Hi hagué moltes queixes i fins i tot baixes de subscriptors.

Basili Baltasar, el director d'*El Día del Mundo*, de Palma, es mostra orgullós que el rotatiu que dirigeix no accepti aquests anuncis: “No els acceptam perquè no estan d'acord amb els principis fundacionals que inspiren aquest diari. Aquest va ser un dels factors que em van fer confiar a l'hora d'acceptar la direcció. Crec que és important el fet de tenir clar quins són els teus valors i, sobretot, difondre'ls amb l'exemple. No ho dic des d'una perspectiva moralitzant, sinó des del respecte a un compromís amb els principis fundacionals. El fet de no acceptar-los representa perdre uns 6 milions de pessetes mensuals i això no ho guanyes per un

Les possibilitats dels anuncis de contactes són gairebé infinites. Però a banda de la seva naturalesa, cada vegada més diaris insereixen reclams sexuals en català (baix).

altre costat. Per mi aquest fet demostra que no tothom fa qualsevol cosa per la facturació econòmica. Vull deixar clar que això no és cap condemna a qui accepta aquests anuncis, senzillament és un punt de referència per al lector”.

Pere Comas, director d'*Ultima Hora*, no creu que es tracti de cap segell si bé reconeix que, efectivament, hi ha dies que el seu periòdic publica molts d'aquests anuncis. “Ara bé —adverteix—, procuram que no ultrapassin certs límits del bon gust. Alguns d'aquests anunciants intenten captar al màxim l'atenció amb textos agressius i fotografies molt explícites. Nosaltres moltes vegades els suavitzam o bé no els acceptam.”

Els textos. Tot i les censures i suavitzacions que els responsables dels diaris asseguren que apliquen als anuncis de prostitució, la veritat és que són molt explícits. S'hi poden trobar tot tipus d'ofertes. El client més exigent pot, amb una mirada, conèixer quins serveis li ofereixen. Transvestits, homes per a homes, homes per a dones, dones per a homes, dones per a dones, parelles per a homes, parelles per a dones, parelles per a tot, espectacles per a *voyeurs*, tot tipus de pràctiques sexuals perfectament explicades, dones embarassades, joves, madures, velles, estudiants, mestresses de casa, secretàries, viudes recents, criades (“*con cofia, plumero y sin braguitas*”), amb aparells complementaris, dins banyeres, amb vídeos, amb copa de cava incorporada, homes i dones de totes les races, grans professionals i altres que asseguren que no ho són gens, vicioses/os, romàntiques i romàntics, al·lotes “*recién venidas del pueblo*” i d'altres “molt elegants”... S'hi pot trobar absolutament de tot.

Una dada curiosa. A més de l'*Avui* —on tots els anuncis de prostitució són en català— els altres diaris comencen tímidament a inserir reclams sexuals normalitzats. Un anunci publicat en un diari de Palma fa de la mallorquinitat normalitzada el seu valor: “Si t'agrada una mallorquina hermosa, amb bones mames i fent un bon francès, cri-da'm, rep tota sola”.

Porser és veritat allò que diu cert escriptor i columnista: “No serem mai un país fins que totes les putes siguin catalanes”. A poc a poc... **Miquel Payeras**

amb les pel·lícules mai vistes i els articles més sexy i moderns

LY no el deliradurà

Gran Via, 471

ENTENS ? Nois liberals terdes de 5 a 10. Tel·l. 435-75-05.
JOVENES. Sumas. T. 451-45-41.

DIANA 22 A.
MARTA 24 A.
Francès al pé a duo, amb grec profund.

SUSANA 20 A.
115 pit especial grec

SUSI 26 A.
Rossa Alemana, "garganta prol"

T. 458-80-08 | 458-51-06 Sort.

3 SRTAS. no prof. en P^o Maragall, 148 pral. 1° Ana 18 a. estudiante Eva 25 a. enfermera alta y aselta. Viuda 40 a. apuros econóricos. T. 408-32-89

sanitat. Situat en un lloc molt per estar còmode aml

Preus molt econòmics A 4.000 5.000 etc. Per a la te

Pje. Valeri Sei

T. 451-57-65 i 45

RELACIONO Senyores casades, max. discreció. Només senyora educ. i selectiu. Més 35 anys T. 418-83-91.

CARNISSERA 19 anys tu + jo i la meba boca. T. 210-66-84. Par.

7 MARAVELLES AUTÈNTIQUES BUSCA EXTASIS? 5.000.-

Sortides. Hot. i Dom. P^o Margall, 8 baixos 2° Tocant P^o Sant Joan.

T. 210-66-58 24 hores

CRISTINA 21 a. Eileabel 28 a 2 esquilrols al lit. T. 334-15-73.

MODEL de llenceria "Sóc un escàndol 93 83-95" Super sexy. T. 451-73-11. Srs. solvents.

A.T.S. Massatge professional serieta i hígieno. T. 425-31-12.

PREUS PER A LA TEVA ECONOMIA

6 noies de 20 a 30 anys. Tots els serveis 1.000, 2.000, 3.000, 4.000, 5.000, 6.000 ptes etc. Màxima serietat i hígieno. No baixem la qualitat, si baixem els preus

De dilluns a diumenge, de 10 del matí a 9 de la tarda

Climatitzat. **Josep Tarradellas, 57 Pral. 1°**

T. Blanc (abans Infanta Carlota) entre Equador i Berlín

T. 439-18-08 i 439-09-33. Visa